

Aşk

– Birkan AKYÜZ · 09 Temmuz 2014

Uzun hikâye benimki
Bir dokunsan bin ah işitirsin
Aevlenen bir aşkın hikâyesi...
Nasıl anlatayım bilmem ki
Kelimeler boğazıma düğümlendi

Can kulağı ile dinlemeli
Bir nebze olsun anlayabilmek için
Arif olanın da anlayamayacağı türden...

Bir bakışın neler anlatabileceğinden mi başlasam
Tomurcuğa duran bir sevdanın açılışından mı?
Her neyse...

Gözlerim gözlerine ermişti bir an
Gözlerim gözlerinde vermişti bir can
Aklım durmuştu; bakışlarında erimiştim
Kanım kaynamış, içim içime sığmaz olmuştu
Belki de akıntıya kürek çekmenin besmelesiydi bu
Oturduğu dalı kesip hayattan düşüşün başlangıcıydı
Belki de alnımın kara yazısını kendim yazıyordum

Adı neydi bunun?
Eskiden 'Aşk' derlerdi
İlahi, beşeri, platonik aşk; rezil eden, vezir eden aşk...
Benimki böyle bir şey miydi?
Bilmiyorum; belki de çıkmaz sokak
Gözlerim buğuluydu
Beni unutup senleri ezberlediğim tarifsiz bir muammaydı
Gözleri nergis,
Gözleri Hacerü'l Esved
Her mevsim bir başkaydı gözleri
Elleri zambak
Elleri kardelenler gibiydi
Elleri, denizi öper gibiydi

Gülünce yüzünde güller açardı
İçim ürperirdi, bakışlarım donup kalırdı
Gülerdi
Gönül sızım dinerdi
Ahular ırmaklara inerdi
Gülerdi
Bakışında serçeler kanat çırpar
Cellâtlar merhamete gelirdi

Gülerdi
Aklımı alırdı
Bağbozumu yaşardım

Gülerdi; Belkıs tahtından olurdu
Gülerdi; Mecnun Leyla'sını bulurdu
Gülerdi; göller kurur, saraylar yıkılırdı
Gülerdi; Aşk ve güzellik tanrıçası ölürdü
Bir kerecik olsun bakmazdı
Her seferinde hayallerim suya düşerdi
Acısı içime çökerdi
Ama yine de onu seyretmek güzeldi
Bahtım, ışıklar saçan gözlerinden karaydı
Aşkı kalbimde açan onulmaz bir yaraydı
Aşk yaydan çıkmıştı bir kere
Can evini bulmuştum can pazarında
Can evimden vurmuştu can pazarında
Can çekişiyordum
Ne bıçak kemiğe dayanıyordu
Ne de fazla naz âşık usandırıyordu
Çok uzaktım; aklıma bile gelmiyordu
Çünkü
Seviyordum; seviyordum
Ve nihayet
Gözleri gözlerime doğmuştu
Canımın içi
Can simidim
Cankuşum
El emeği göz nuru heybeme hayat doldu
Benliğim eriyip de ona seyahat oldu

Bu aşk yorgunu soldu
Defterlerden silindi
Ayrıldı et tırnaktan
Kaderlerden bilindi
Bu meşk yorgunu öldü
Aşkın kalbine gömüldü
Çünkü o benim gülümdü
Çünkü bakışları benim için ölümdü

Birkan AKYÜZ((İÇİME GÜL DAMLADI)